

A^o. 1926.

N°. 48.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING van den 4den Mei 1926, houdende wijziging van het „Curaçaosch Faillissementsbesluit” (P. B. 1914 No. 17).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is het „Curaçaosch Faillissementsbesluit” (P. B. 1914, No. 17), zooals dat is gewijzigd, laatstelijk bij de verordening van den 17den September 1925 (P. B. 1926 No. 3), te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Eenig artikel.

Het „Curaçaosch Faillissementsbesluit” ondergaat de navolgende wijzigingen:

1.

De slotzin van het eerste lid van artikel 5 wordt als volgt gelezen:

„De griffier doet de oproeping op de wijze, bij besluit te bepalen.”.

2.

Het tegenwoordige eerste en tweede lid van artikel 11 worden samengevoegd tot eerste lid.

Aan het artikel worden toegevoegd een nieuw tweede en een nieuw derde lid, luidende als volgt:

„Gelijke kennisgeving geschiedt, in geval van vernietiging van een vonnis van faillietverklaring in hooger beroep aan den griffier van het Kantongerecht dat het vonnis heeft gewezen.

De rechter, die de vernietiging van een vonnis van faillietverklaring uitspreekt, stelt tevens het bedrag vast van de faillissementskosten en van het salaris des curators. Hij brengt dit bedrag ten laste van dengene, die de faillietverklaring heeft aangevraagd, van den schuldenaar, of van beide in de door den rechter te bepalen verhouding. Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open. Een bevelschrift van tenuitvoerlegging zal daarvan worden uitgegeven ten behoeve van den curator.”.

Voorts wordt tusschen de artikelen 11 en 12 ingelascht een nieuw artikel 11a, luidende als volgt:

„Wordt faillietverklaring in hooger beroep uitgesproken met vernietiging van een vonnis, waarbij de aangifte of aanvraag tot faillietverklaring werd afgewezen, dan geeft de griffier van het rechtscollege, dat de faillietverklaring uitspreekt, van die uitspraak kennis aan den griffier van het kantongerecht, waarbij de aangifte of aanvraag is ingediend.”.

3.

Aan artikel 12 wordt toegevoegd een nieuw tweede lid, luidende als volgt:

„De rechter, die de opheffing van het faillissement beveelt, stelt tevens het bedrag vast van de faillissementskosten en brengt dit bedrag ten laste van den schuldenaar. Tegen deze vaststelling staat geen rechtsmiddel open. Een bevelschrift van tenuitvoerlegging zal daarvan worden uitgegeven ten behoeve van den curator.”.

4.

De eerste zinsnede van artikel 14 wordt gelezen als volgt:

„De beschikking, bevelende de opheffing van het faillisse-

ment wordt, op dezelfde wijze openbaar gemaakt als het vonnis van faillietverklaring en daartegen kunnen de schuldenaar en de schuldeischers op dezelfde wijze en binnen dezelfde termijn opkomen, als bepaald is ten aanzien van het vonnis, waarbij eene faillietverklaring wordt geweigerd.”.

5.

Artikel 17, onder 2o., wordt gelezen als volgt:

„hetgeen de gefailleerde door persoonlijke werkzaamheid, of als bezoldiging wegens een ambt of bediening, of als soldij, riddersoldij, gagement, pensioen of onderstand, gedurende het faillissement verkrijgt, of een gedeelte daarvan, ter beoordeeling van den rechtercommissaris;”.

Artikel 18, lid 1, vervalt.

Artikel 18, lid 2, wordt eenig lid; de eerste zes woorden worden vervangen door het volgende:

„In het vorige artikel”.

6.

Het tweede lid van artikel 20 wordt gelezen als volgt:

„Gelegde beslagen vervallen; de rechter-commissaris beveelt voor zooveel noodig de doorhaling.”.

Het bestaande tweede lid wordt derde lid.

7.

Het eerste lid van artikel 50 wordt als volgt gelezen:

„Niettemin kan degene, die een schuld aan den gefailleerde of eene vordering op den gefailleerde vóór de faillietverklaring van een derde heeft overgenomen, op schuldvergelijking geen beroep doen, indien hij bij de overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld.”.

8.

Artikel 54, lid 2, wordt gelezen als volgt:

„De curator kan te allen tijde het bezwaarde goed bevrijden of het verpande voorwerp inlossen tegen voldoening van het daarop verschuldigde met de interesten en kosten.”.

9.

Artikel 67, lid 1, wordt gelezen als volgt:

„Onverminderd het bepaalde in artikel 11, derde lid, wordt

het salaris van den curator in elk faillissement door den kantonrechter vastgesteld.”.

10.

Aan artikel 94 wordt toegevoegd een nieuw derde lid, luidende als volgt:

„Exploiten, uitgebracht tot uitoefening der in artikel 53 genoemde rechten, worden gedaan aan den curator.”.

11.

Artikel 103 wordt gelezen als volgt:

„De rechter-commissaris bepaalt uiterlijk binnen veertien dagen nadat het vonnis van faillietverklaring in kracht van gewijsde is gegaan:

1o. den dag, waarop uiterlijk de schuldvorderingen ingediend moeten worden;

2o. dag, uur en plaats, waarop de verificatievergadering zal gehouden worden.

Tusschen de dagen, onder 1o. en 2o. vermeld, moeten ten minste veertien dagen verlopen.”.

12.

Ingelascht wordt een nieuw artikel 117a, luidende als volgt:

„Wanneer de betwisting door den curator is gedaan, wordt de loop van het rechtsgeding van rechtswege geschorst door het in kracht van gewijsde gaan van de homologatie van een akkoord in het faillissement, tenzij de stukken van het geding reeds tot het geven van eene beslissing aan den rechter zijn overgelegd, in welk geval de vordering, indien zij wordt erkend, geacht wordt in het faillissement erkend te zijn, terwijl ten aanzien van de beslissing omtrent de kosten van het geding de schuldenaar in de plaats treedt van den curator.

De schuldenaar kan bij exploit verklaren, dat hij het rechtsgeding overneemt achtervolgens de laatste gedingstukken in plaats van den curator.

Zoolang dit niet is geschied, heeft de wederpartij het recht den schuldenaar tot de overneming te dagvaarden.

Verschoont de schuldenaar niet, dan is het eerste lid van artikel 262 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voor de kolonie Curaçao van toepassing.

Wanneer de betwisting is gedaan door een medeschuld-eischer kan het geding, nadat de homologatie van een akkoord in het faillissement in kracht van gewijsde is gegaan, door par-

tijen worden voortgezet uitsluitend ten einde den rechter te doen beslissen over de proces-kosten.”.

13.

In de eerste zinsnede van artikel 123 worden de woorden „pand of hypotheek” vervangen door:

„pand, hypotheek of scheepsverband.”.

14.

De aanhef van artikel 131, lid 1, wordt gelezen als volgt:

„Indien van hoofdelijke schuldenaren een of meer in staat van faillissement verkeerren, kan de schuldeischer in het faillissement van dien schuldenaar, onderscheidenlijk in het faillissement van ieder dier schuldenaren opkomen”, enz.

15.

Aan artikel 132, wordt toegevoegd een nieuw tweede lid, luidende als volgt:

„Zoowel de curator, als de schuldeischers en de gefailleerde kunnen na de nederlegging van het proces-verbaal aan den kantonrechter verbetering daarvan verzoeken, indien uit de stukken zelve blijkt dat in het proces-verbaal een vergissing is geslopen.”.

16.

In de tweede zinsnede van artikel 143, lid 1, vervallen de woorden „na voorlezing”.

17.

Het eerste en tweede lid van artikel 178 wordt gelezen als volgt:

„Ook een niet-geverifieerde schuldeischer, zoomede een schuldeischer, wiens vordering voor een te laag bedrag is geverifieerd, doch overeenkomstig zijn opgave, kan verzet doen, mits hij uiterlijk twee dagen vóór dien waarop het verzet ter openbare terechtzitting zal behandeld worden, de vordering of het niet-geverifieerde deel der vordering bij den curator indiene, een afschrift daarvan bij het bezwaarschrift voege en in dit bezwaarschrift tevens verzoek doe om geverifieerd te worden.

De verificatie geschiedt alsdan op de wijze, bij artikel 114 en volgende voorgeschreven, ter openbare terechtzitting, bestemd

voor de behandeling van het verzet en voordat daarmede een aanvang wordt gemaakt.”.

18.

Het eerste lid van artikel 180 wordt gelezen als volgt:
„De rechter-commissaris beveelt de doorhaling der hypothecaire inschrijvingen, waarmede een tot den boedel behoorend onroerend goed is bezwaard, zoodra de uitdeelingslijst, waarbij de opbrengst van het goed is verantwoord, verbindend is geworden.”.

19.

Aan artikel 190 worden toegevoegd de woorden:
„of dat de nalatenschap ten dage van het overlijden niet toe-reikend was ter betaling van de schulden des overledenen.”.

Gegeven te Willemstad, den 4den Mei 1926.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 28n. September 1926.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
J. G. STATIUS MULLER.